

gaard: Hvorfor er der ikke et repatrieringstilbud i dette lovforslag? Det er da et godt spørgsmål.

Hvorfor gives der ikke hjælp til, at folk i det mindste kan tage hjem? Og hvad er ideen med, at folk ikke skal kunne tage ned og bese tidligere krigshærgede områder, f.eks. i en ferie? Hvorfor vil man nu også afskaffe den mulighed, når de reelle sager, vi kender til, handlede om tidligere flygtninge fra Eksjugoslavien, som vi bad om at tage ned og undersøge forholdene, for at de kunne tage hjem?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Et af de større øjeblikke i denne debat var, da integrationsministeren stillede sig op og reciterede Grundtvigs digt fra »Danskeren« om folkelighed i 1848: Til eet Folk vi alle høre. Det lød meget imponerende, selv om jeg ikke vil undlade at bemærke, at jeg så, at integrationsministeren var ude at kigge i Højskolesangbogen, før han gik på talerstolen, men det vil jeg nu lade ligge.

Jeg syntes, at der hermed var sat en ganske glimrende forudsætning for denne debat, og derfor hørte jeg til min forbavselse, at jeg var lige ved at sige min veninde, fru Birthe Rønn Hornbech begyndte at bekende, at Venstre ikke er et nationalt, men et internationalt parti.

Jeg synes, at alt falder til jorden, både ministers citat og egentlig også det, som i nu 130 år har været Venstres program og holdning. Kan det være rigtigt, at Venstre skulle være et internationalt parti og altså laver en lovgivning om udlændinge, der ikke først og fremmest tager hensyn til Danmarks interesser? Det kan da ikke passe.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg skal nok lade være med at kommentere fru Birthe Rønn Hornbechs standard i Venstres folketingsgruppe, men blot sige, at det er ikke hverdagskost at blive kaldt betonsocialdemokrat; men så har vi også hørt det.

Men det rækker ikke ved det faktum, at fru Birthe Rønn Hornbech stadig skylder et svar på det spørgsmål: Hvis man vil gøre noget ved integrationen, som jo ikke foregår her i Folketinget, men ude i kommunerne, hvorfor sparer man så 80 mio. kr. på integrationen? Hvorfor stopper man tilskuddet til de beboersociale rådgivere? Det er to meget, meget konkrete spørgsmål, og hvis fru Birthe Rønn Hornbech er i tvivl

om rådgivernes indsats, kan hun slå op i en hvilken som helst kriminalpræventiv statistik.

Kl. 11.55

Det er da rigtigt, at man har noget i den såkaldte integrationspose. Det helt store orakel, som integrationsministeren har spillet på banen, er et spørgsmål om længere praktikophold for lønmodtagere, flygtninge og indvandrere på arbejdspladserne, men jeg kan bare konstatere her til sidst, at jeg er meget glad for, at dette løntrykkerforslag er blevet afvist af både erhvervslivet, fagbevægelsen og også af Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må først sige til hr. Søren Krarup: Den dag, hr. Søren Krarup holder op med at kalde mig sin veninde, bliver jeg altså ked af det, og dette være sagt, selv om jeg nu er blevet opmærksom på, at hr. Søren Krarups ægteviede hustru sidder i tilhørerlogen. Mon ikke nok det går?

Jeg sagde, at Venstre er et internationalt parti. Jeg sagde ikke, at Venstre ikke er et nationalt parti, og det er nok dér, hr. Søren Krarup og jeg alligevel ikke kan følges helt til vejs ende. Vi har den grundholdning – jeg tror også, jeg har hørt integrationsministeren sige det mange gange, og jeg ynder selv at sige det – at man skal være national for at være international. Vi lever jo ikke i et grænseløst samfund, hvor alle er ligestillede verdensborgere, så det er ligegyldigt, hvor de har indfødsret, og det er præcis derfor, vi kommer med dette lovforslag.

Vi vil tilkendegive, at danskerne er et folk, der bor inden for nationale grænser. Vi har retshåndhævende myndighed og lovgivningsmagt over området Danmark, og derfor er det os, der er værter og bestemmer, hvem der kan være gæster. Men det er altså ikke det samme som at være en øde ø afskåret fra resten af verden, og det er nok dér, hr. Søren Krarup ikke er lige så meget for at skelne, som vi er. Vi er internationale i kraft af, at vi er nationale.

Så vil jeg sige til fru Hæstorp Andersen, at jeg forstår ikke denne gentagne spørgen om repatriering. Vi har jo i fællesskab vedtaget repatrieringslove og til stadighed forbedret forholdene.

Hr. Bødskov bliver ved med at spørge om de 80 mio. Jeg synes altså, jeg udtrykte det klart, men vores forestillingsverdener er så forskellige. I hr. Bødskovs forestillingsverden er der kun tilskud, hvis man overhovedet skal lave noget om, men vores udfordring er den modsatte: at lave nogle reformer uden alle mulige offentlige til-